

dom eller fravær er forhindret i at varetage sine anliggender, jf. myndighedslovens § 59.

Bestemmelsen foreslås videreført, således at retten får kompetence til at beskikke en særlig værge til at varetage en parts interesser under en faderskabssag i de situationer, der er omfattet af værgemålslovens § 47, § 48 og § 49, dvs. tilfælde, hvor partens og værgens interesser er modstridende, hvor værgen midlertidigt er forhindret i at varetage sit hverv, eller hvor parten på grund af fravær er midlertidigt forhindret i at varetage sine anliggender.

Følger behovet for at beskikke en værge under faderskabssagen af, at en part midlertidigt på grund af sygdom er ude af stand til at varetage sine interesser, er det dog statsamtet, der skal træffe afgørelse om værgebeskikkelse efter værgemålslovens § 5. Er der behov for værgemål efter værgemålslovens § 6, tilkommer kompetencen retten, jf. værgemålslovens § 13, stk. 3.

Til nr. 10

Om baggrunden for forslaget om ændring af retsplejelovens kapitel 43 om sager om umyndiggørelse og lavværgemål henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget ovenfor under afsnit 5.

Til § 457

Bestemmelsen angiver anvendelsesområdet for reglerne i kapitlet om værgemålssager.

Sager om værgemål, jf. nr. 1, er de sager, som domstolene i medfør af bestemmelsen i værgemålslovens § 13 skal behandle, enten fordi det findes betænkeligt, at sagen behandles administrativt, eller fordi der er fremsat anmodning om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6. Sager om værgemål omfatter også de sager, hvor retten bliver kompetent til at færdigbehandle en sag om værgemål, jf. værgemålslovens § 21, stk. 4, som følge af, at en af statsamtet truffet afgørelse om foreløbigt værgemål indbringes for retten til prøvelse. Der henvises herom til betænkningen side 211-212.

Under sager om værgemål hører også sager, hvor der opstår spørgsmål om ændring, herunder indskrænkning eller udvidelse af området for et værgemål, jf. værgemålslovens § 9, eller ophævelse af værgemål, jf. værgemålslovens § 10, i det omfang det følger af kompetencereglen i værgemålslovens § 13, at sagen skal afgøres af retten. Det bemærkes i den forbindelse, at det efter de foreslåede regler i værgemålslovens §§ 9 - 10, jf. § 13, er hensigten, at statsamtet skal kunne behandle sager om ændring og ophevelse af værgemål, selv om værgemålet er iværksat ved

dom, hvis blot der ikke er spørgsmål om udvidelse af værgemålet til at omfatte fratagelse af den retlige handleevne, og statsamtet i øvrigt ikke finder det betænkeligt, at sagen afgøres administrativt.

Som det fremgår af værgemålslovens § 22, er der adgang til at indbringe statsamtets afgørelser om værgemål efter værgemålslovens § 5 eller §§ 7 - 10 for retten inden 4 uger efter, at der er givet meddelelse om afgørelsen. Disse sager er omfattet af bestemmelsen i § 457, nr. 2. Omfattet af bestemmelsen er også statsamtets afgørelser om ikke at iværksætte værgemål. Der henvises i øvrigt til betænkningen side 217-218.

Endelig nævnes i § 457, nr. 3, sager om rettens værgebeskikkelse, dvs. sager, hvor retten i forbindelse med en afgørelse om værgemål skal beskikke en værge for en person, der er kommet under værgemål, jf. værgemålslovens § 14, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 163-172.

Til § 458

Bestemmelsen i 1. pkt. svarer til den gældende regel i retsplejelovens § 458, stk. 1, 1. pkt., om den stedlige kompetence. Det er således fortsat hjemtinget for den, der begæres sat under værgemål, der er afgørende for, i hvilken retskreds sagen skal behandles. Sagen skal derfor behandles i den retskreds, hvor den pågældende har bopæl, og er der ingen bopæl, på det sted, hvor den pågældende opholder sig, jf. retsplejelovens § 235. Også statsamternes afgørelser om værgemål træffes af statsamtet på det sted, hvor den, som sagen angår, har bopæl, jf. værgemålslovsforslaget § 15. Anmodninger om ophævelse, udvidelse eller indskrænkning af værgemål henhører ligeledes under retten på det sted, hvor den pågældende har hjemting.

Ifølge den gældende regel i retsplejelovens § 458, stk. 1, 2. pkt., skal anmodninger om værgemål i tilfælde, hvor den pågældende ikke har bopæl her i landet, indgives til den ret, som justitsministeren bestemmer. En tilsvarende regel gælder med hensyn til anmodning om ophævelse af værgemål, jf. retsplejelovens § 466, stk. 2, 3. pkt., idet anmodningen i disse tilfælde dog tillige kan indgives til den ret, der i første instans har truffet afgørelse om værgemål.

Det foreslås i 2. pkt., at det fremover i alle tilfælde bliver Københavns Byret, der skal behandle sager om værgemål, hvis den pågældende ikke har hjemting her i landet, idet det er mere hensigtsmæssigt, at sådanne sager henhører under en bestemt ret, fremfor at der i de enkelte tilfælde af Justitsministeriet